

tigvæsenet; det, Venstre tilsigter med hele sin Politik, er at føre dem alle sammen over paa Fattigvæsenet.

Christmas Møller: Den højtærede Indenrigsminister mente, at jeg var en Støver efter politiske Nyheder; og jeg skal jo gerne indrømme den højtærede Indenrigsminister, at med en saadan slank og yndefuld Mynde, som han bør sammenlignes med, kan jeg ikke sammenlignes. Men jeg har aldeles ikke været nogen Støver efter politiske Nyheder; jeg har kun ganske beskedent spurgt den højtærede Minister, hvorpaa han grundede sin Paastand om, at der var vist en stor Forhandlingsvenlighed overfor Socialdemokratiet. Jeg sagde, hvad jeg tror er historisk rigtigt, at man ikke fra Venstres Side havde vist større Forhandlingsvenlighed, end der var vist fra vor Side. At der maaske var vist Forhandlingsvenlighed fra begge Sider, sagde jeg ikke noget om; jeg tror i hvert Fald ikke, at Socialdemokraterne har mærket meget til Venstres. Men det er jo muligt, at den højtærede Minister virkelig kan give os en Forklaring paa, hvor han har vist den Forhandlingsvenlighed. (Afbrydelse af Indenrigsministeren). Saa maa den højtærede Minister undskylde mig; saa er enten den højtærede Minister ikke saa godt begavet, at han har kunnet forme sine Udtryk saaledes, at jeg har kunnet forstaa dem; eller ogsaa omvendt er jeg ikke saa begavet, at den højtærede Ministers Forklaring har kunnet gaa op for mig. Jeg nærer jo ikke nogen Tvivl om, hvad der er det rigtige.

Til den højtærede Minister vil jeg gerne yderligere sige, at naar den højtærede Minister sagde, at det var de Krisekasser, der blev stillet Forslag om fra Venstres Side, hvorpaa man byggede den Lov, vi vedtog i Sommer, tror jeg dog, at dertil kan siges, at man i høj Grad ved disse Krisekasser for de enkelte Arbejdsløshedskasser byggede paa den Tanke, der var udkastet først fra konservativ Side ved den fælles Krisekasse.

Der er ved denne Løjlighed fra forskellig Side, baade fra Ministerens og fra ærede Medlemmers Side, ført en næsten almen økonomisk politisk Debat; og jeg forstaaer jo paa den højtærede Formand,

at dette var ikke Meningen. Jeg skal rette mig efter den højtærede Formand, ogsaa af den Grund, at det vilde være urimeligt, om man ved et Forslag som dette tog Stilling til andet end selve Forslaget. Og der er jo fra de forskellige Partiers Ordføreres Side ved de Taler, der er holdt ved Finanslovens første Behandling, taget Stilling til den almindelige politiske Situation og til de Ting, som Partierne vil fremdrage nu i denne Rigsdagssamling.

Naar jeg derfor ikke her gaar ind paa en Række af de Spørgsmaal, der er draget frem, og maa nøjes med at henviser til, hvad mit Partis Ordfører har sagt ved Finanslovens første Behandling, er det ikke, fordi man ikke fra mit Partis Side ønsker disse Spørgsmaal diskuteret eller ikke ønsker at give Svar derpaa fra vor Side, men saa er det ud fra den Henstilling, der er rettet, og ud fra den Opfattelse, at det er ved anden Løjlighed, Svaret maa gives. Men et Par af de fremdragne Spørgsmaal skal jeg dog gøre et Par ganske korte Bemærkninger om.

Jeg tror, at den Opfattelse, som her i Dag er gjort gældende, at Fattigvæsenet er den dyreste Maade at give Understøttelse paa, er rigtig; og derfor tror jeg ogsaa, at man fra alle Sider, ikke blot af den Grund, men ogsaa ud fra almindelige Betragtninger om, at det ikke kan være ønskværdigt, at mange bliver kastet over paa Fattigvæsenet, maa se med Sympati paa, at man fra Kommunernes Side udfører Foranstaltninger, som mildner Arbejdsløsheden. Men jeg maa gentage, hvad jeg sagde i mine Bemærkninger i Eftermiddags, at hvis vi ikke havde lavet Arbejdsløshedsloven om, som vi gjorde, havde det ikke været muligt at faa Bestemmelser baade som dem, vi har faaet i Svendborg, og som dem i andre Kommuner, som efter vor Opfattelse er rigtige. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at jeg synes, at han tog alt for teoretisk paa hele Spørgsmaalet og stillede det hele op som et „Enten-Eller“. Der tror jeg ikke, man kan bestride, at ogsaa ved Arbejdsløshedslovens Ændring er man naaet et betydeligt Skridt frem i Retning af det, man skulde naa.

Naar man fra det ærede Medlem Hr.